

ge videregående merkantile uddannelser og måske i visse tilfælde også korte videregående uddannelser på dette område.

På området for korte videregående uddannelser består kunsten jo i at skabe uddannelsesmiljøer, som er attraktive, samtidig med at vi bevarer det landsdækkende udbud. Konsekvensen både af institutionsredegørelsen og KVVU-reformens mål vil være, at antallet af institutioner med et udbud af KVVU-uddannelser vil være lavere end de ca. 70, der er i dag.

Også inden for dette område kan der tænkes flere institutionsmodeller.

En model kan være en samling af en eller flere erhvervsskoler, som kan godkendes til udbud af KVVU-uddannelser. Vi kunne kalde dem akademier. De kan så tilbyde at få lagt undervisningen ved en anden erhvervsskole. En anden model kan være at etablere centre for videregående uddannelse, som ud over at udbyde mellemlange uddannelser også udbyder korte videregående uddannelser.

Valget mellem, hvordan vi organiserer os på det område, må afhænge af, hvordan de regionale fagområder og uddannelsesniveauer kan sammensættes, så der opstår attraktive og stærke uddannelsesmiljøer.

Erhvervsskolerne vil være naturlige løsninger i regioner, hvor der er stærke KVVU-miljøer. Her kan tages udgangspunkt i uddannelsens miljø, i fagområder, hvor sammenhængen mellem det adgangsgivende niveau på erhvervsskolerne er helt centralt at bevare.

Et CVU kan være løsningen i nogle regioner, hvor f.eks. KVVU-uddannelserne i sig selv ikke kan bære et akademi, men det forudsætter for mig at se, at der er et slægtskab mellem de korte og de mellemlange videregående uddannelser, som skal indgå i CVU'et, ellers tror jeg ikke, at det bliver stærkt nok. Sådan et CVU kan f.eks. være konstruktørniveauet, informations- og kommunikationsområdet, og der kan naturligvis også udvikles nye KVVU'er i et CVU-miljø.

Sundhedsuddannelsesområdet har været nævnt af flere, bl.a. fordi der er den strukturelle forskel mellem sygeplejerske- og radiografuddannelsen og de øvrige uddannelser på områder, nemlig at de to førstnævnte er amtslige. For mig at se er det helt afgørende, at vi fokuserer på, hvordan vi kan styrke samarbejdet mellem de forskellige uddannelser frem for at begive os ud i en diskussion af, om det nu skal være i det ene eller det andet regi. Som også hr. Hans Peter Baadsgaard noterede sig, er det en dis-

kussion, som bl.a. føres i regi af opgavekommissionen.

Jeg har forstået på amterne, at der vil være en positiv opbakning til, at der bliver lavet den type af samarbejder, og at centerdannelserne og de problemer, der må opstå af, at der er flere ejere, må løses af ejerne, sådan at uddannelserne kan udvikle sig sammen, og sådan at der kan blive en synergi mellem den faglighed, som de forskellige uddannelser besidder.

De sociale højskoler har en bred og aktiv profil, og efter de sidste års meget kraftige vækst i optagelsen af studerende har de også en størrelse, som gør det muligt at udvikle efter- og videreuddannelse og løse opgaver med at få lagt undervisning uden for egen region.

På højskolerne indgår allerede i dag et bredt netværk med meget forskellige samarbejdspartnere. Der samarbejdes med Aalborg Universitet og med andre for at lave forskellige overbygningsuddannelser. Den type af institutioner medtænkes af mange, og det er jo klart, at det ikke vil være givet, hvordan det bliver.

En af de ting, som jeg ikke har givet mange ord, er spørgsmålet om bachelorer, og hvordan forholdet vil være mellem en universitetsbachelor og en professionsbachelor. Det er noget, som vi kommer tilbage til i forbindelse med drøftelse af den meritredegørelse, som kommer senere.

Jeg håber, at de meget positive tilkendelgelser, som er kommet i dag, vil give os mulighed for at etablere professionsbachelorer, når vi har afklaret, hvad det indholdsmæssigt kræver i forhold til de nuværende uddannelser, og hvilke muligheder der skal være for videregående uddannelser oven på en sådan bachelor. For jeg mener, at det er afgørende, at vi ved, hvad vi har med at gøre, før vi hæfter et BA bag ved læreruddannelsen eller sygeplejerskeuddannelsen.

Jeg synes, at institutionerne, som har lyttet til debatten i dag, og jeg, som har lyttet til debatten i dag, i fællesskab kan være meget opmuntrere af viljen til at lade processen være baseret på frivillighed og også viljen til at lade mange forskellige modeller sameksistere, fordi man dermed tager udgangspunkt i vores historie og vores struktur i stedet for et udgangspunkt om, at der må være orden i sagerne. Orden er ikke nødvendigvis den bedste bedste grobund for en høj kvalitet i uddannelserne og for de mange forskellige muligheder, som bør være gældende for vores studerende.